

Republika Hrvatska
Općinski sud u Splitu
Gundulićeva 27
21 000 Split

Poslovni broj: P-4556/2023-26

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, sutkinja Antonia Škaričić Majić, u pravnoj stvari prvotuzitelja Jure Merčepa, OIB: 24430720152, Katuni, Gornji Merčepi 60 i drugotuzitelja Marijana Merčepa, OIB: 29658581195, Split, Vukovarska 117, oboje zastupani po punomoćnici Matei Burazin Lončar, odvjetnici u Imotskom, protiv prvotuzenika Željka Madunića, OIB: 93061541086, Cista Provo, Ulica Franje Tuđmana 5 i drugotuzenika Republika Hrvatska, koju zastupaju zastupnici po zakonu iz Općinskog državnog odvjetništva u Splitu, radi utvrđenja prava vlasništva, nakon održane glavne rasprave zaključene 29. travnja 2026. u prisutnosti zamjenice punomoćnika tužiteljice Srđane Kukoč, odvjetnice u Splitu i zastupnika po zakonu 2. tuženika Katarine Višić, na ročištu za objavu presude, 29. svibnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I Utvrđuje se da je tužitelj JURE MERČEP , OIB: 24430720152, Gornji Merčepi 60 , Katuni , Šestanovac 21250 vlasnik nekretnine prikazane u nalazu i mišljenju vještaka za geodeziju Mile Čatipovića , od 19.2.2026.godine, koji nalaz i mišljenje čini sastavni dio ove odluke , točkama B-C-D-E-F-G-H-I-B , a koju nekretninu čini d.č.zem. 8355/5 Z.U.1580 k.o. Katuni u pov. od 2227 m2,a koja će nakon izrade parcelacijskog elaborata nositi novoformiranu oznaku , pa je s toga tužitelj ovlašten zatražiti i ishoditi uknjižbu prava vlasništva nad predmetnom nekretninom na svoje ime, uz istodobno brisanje imena tuženika ili pak tereta u njihovu korist.

II Utvrđuje sa da je tužitelj MARIJAN MERČEP , OIB: 29658581195, Vukovarska 117, Split vlasnik nekretnine prikazane u nalazu i mišljenju vještaka za geodeziju Mile Čatipovića , od 19.2.2026.godine, koji nalaz i mišljenje čini sastavni dio ove odluke , točkama A-B-I-J-K-L-M-A , a koju nekretninu čini d.č.zem. 8355/5 Z.U. 1580 k.o. Katuni u pov. od 2228 m2 , a koja će nakon izrade parcelacijskog elaborata nositi novoformiranu oznaku , pa je s toga tužitelj ovlašten zatražiti i ishoditi uknjižbu prava vlasništva nad predmetnom nekretninom na svoje ime, uz istodobno brisanje imena tuženika ili pak tereta u njihovu korist.

Obrazloženje

1. Tužitelji su ovom sudu podnijeli tužbu 2. studenoga 2023. protiv tuženika u kojoj navode kako su vlasnici i posjednici nekretnine označene kao d.č.zem 8355/5 upisana u Z.U. 1580 k.o. Katuni i to svaki od njih točno određenog dijela označenog u skici izmjere izrađenoj od strane vještaka za geodeziju Angeline Mrša od prosinca 2022. Nadalje da je 1. tužitelj predmetnu nekretninu stekao na temelju usmenog darovanja od strane oca Nediljka Merćepa, koji je nekretninu stekao na temelju nasljeđivanja iza smrti svoga oca, dok je 2. tužitelj stekao nekretninu na temelju nasljedstva iza smrti svoje majke. Tužitelji da su zajedno sa svojim prednicima u nesmetanom posjedu i vlasništvu predmetne nekretnine od davnina, da ih nikada nitko nije ometao u vlasništvu niti u posjedu te da su nekretninu stekli na temelju dosjelošti. U zemljišnim knjigama da su na predmetnoj nekretnini upisani tuženici koji nikad nisu polagali bilo kakva prava na nekretninu. Stoga predlažu prihvatiti tužbeni zahtjev u cijelosti kojim se traži da sud utvrdi da su tužitelji vlasnici predmetne nekretnine to svaki od njih točno određenog dijela označenog u skici izmjere izrađenoj od strane vještaka za geodeziju Angeline Mrša od prosinca 2022.

1.1. Podneskom od 3. ožujka 2026. tužitelji su obzirom na nalaz i mišljenje sudskog vještaka za geodeziju Mile Čatipovića, uredili tužbeni zahtjev na način kako je navedeno u izreci ove presude.

2. Prvotuzitelj nije odgovorio na tužbu niti je pristupio na ročište glavne rasprave, ali s obzirom na to da se tužbenim zahtjevom traži utvrđenje na točno određenom, realnom dijelu predmetne nekretnine, to su svi upisani zk. suvlasnici ove nekretnine jedinstveni i nužni suparničari jer se spor može riješiti samo na isti način u odnosu na sve tuženike kao upisane suvlasnike, to u odnosu na njega nije donesena djelomična presuda zbog ogluhe.

3. U odgovoru na tužbu 2. tuženik se u cijelosti usprotivio tužbi i osporio je navode iz tužbe i predložio sudu odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti. Istaknuo je da tužitelji nisu ostvarili određeni kvalitet posjeda kroz zakonom određeno vrijeme da bi bile ispunjene pretpostavke za stjecanje prava vlasništva dosjelošću, kao i to da iz spisa ne proizlazi da bi nekretnina bila u posjedu tužitelja i njihovih pravnih prednika budući ne navode kada bi točno njihovi prednici i po kojoj osnovi stupili u posjed predmetnih nekretnina. Nadalje da je navedena nekretnina upisana u posjedovnom listu kao suposjed Republike Hrvatske pod upravom Hrvatskih šuma.

4. Tijekom postupka prvostupanjski sud je izveo dokaz pregledom i čitanjem isprava i dokumentacije sadržane u spisu i to: izvatka iz zemljišne knjige za kat.čest. 8355/5 upisana u Z.U.1580 k.o. Katuni, rješenja o nasljeđivanju O-292/94 od 4. siječnja 1995., rješenja o nasljeđivanju Općinskog suda u Splitu broj O-244/19 od 20. ožujka 2019., povijesti promjena na katastarskoj čestici broj 8355/5 k.o. Katuni, povijesnog zemljišnoknjižnog izvatka za čest.zem. 8355/5 k.o. Katuni.

5. U postupku je izveden dokaz saslušanjem svjedoka Nediljka Merćepa, pok. Frane, Tonka Merćepa, Anđelke Merćep, Nediljka Merćepa, pok. Marijana i Nevena Merćepa, dok su tužitelji odustali od izvođenja dokaza saslušanjem svjedoka Bruna i Nediljka Merćepa.

6. U postupku je jednako tako proveden dokaz uviđajem na licu mjesta uz sudjelovanje stalnog sudskog vještaka geodetske struke Mile Čatipovića, koji je sudu dostavio pisani nalaz i mišljenje sa skicom lica mjesta 19. veljače 2026.

7. Među strankama nije bilo sporno da su tuženici upisani suvlasnici na predmetnoj nekretnini svaki za svoj dio.

8. Kao sporno, u postupku je trebalo utvrditi jesu li tužitelj stekle pravo vlasništva na predmetnom dijelu utužene nekretnine na temelju zakona, pa jesu li, posljedično tome, ovlašteni na upis prava suvlasništva na predmetnoj nekretnini u zemljišnim knjigama na svoje ime.

9. Čitanjem izvatka iz zemljišne knjige za kat.čest. 8355/5 upisana u Z.U.1580 k.o. Katuni utvrđeno je da je na istoj za 890/50573 dijela uknjižen 1. tužitelj, a za 49683/50573 2. tužitelj s gospodarenjem tog dijela Hrvatskih Šuma.

10. Čitanjem rješenja o nasljeđivanju O-292/94 od 4. siječnja 1995. utvrđeno je da je pok. Franu Merčepa naslijedio sin Nediljko Merčep.

11. Čitanjem rješenja o nasljeđivanju Općinskog suda u Splitu broj O-244/19 od 20. ožujka 2019. utvrđeno je da su pokojnu Anđelku Merčep naslijedili za 1/3 dijela sin Marijan Merčep, kći Mirjana

12. Čitanjem povijesti promjena na katastarskoj čestici broj 8355/5 k.o. Katuni utvrđeno je da je za istu kao način uporabe navedeno pašnjak, da je nositelj prava 1950. bio Mjesni Narodni odbor Katuni, potom Općenarodna imovina po upravom Šumarije Split, Društveno vlasništvo-Korisnik Šumarija, Općenarodna imovina-pod Upravom Šumarije Split, 2012. konačno Hrvatske šume-Uprava šuma Split.

13. Čitanjem povijesnog zemljišnoknjižnog izvatka za čest.zem. 8355/5 k.o. Katuni utvrđeno je da je u vlasničkom listu B, uložak 1580 k.o. Katuni, pravo vlasništva uknjiženo na tuženike.

14. Iz iskaza svjedoka Nediljka Merčepa pok. Frane, koji je otac 1. tužitelja proizlazi da mu je poznato da je predmetna zemlja od pamtvijeka u njihovom vlasništvu, soš od pradjedova. Zemlja da je na licu mjesta omeđena mejašima koji dijele sinovu parcelu i rođakovu. On da je kao dijete dolazio i na predmetnoj obrađivao zemlju i kopao s volovima, a ujedno i njegov pok. djed Mate. Djelomično se radi o pašnjaku, a djelomično o oranici, nitko ih nikada nije ometao u posjedovanju niti su provjeravali zemljišne knjige. Na nekretnini se nalaze posađene kulture voća koje je još on sadio, a one su tu odavno. Sinu da je odavno darovao predmetnu nekretninu nisu sklopili nikakav pisani ugovor već su se dogovorili na riječ. Sin od tada, a i prije dolazi na predmetnu zemlju i radi oko voćaka. Nije mu poznato da bi nekretnina bila pod gospodarenjem Hrvatskih šuma. On da je stekao nekretninu nasljeđivanjem od oca, da su se svi odrekli u njegovu korist, a ujedno da njegova djeca ne pokažu prava na predmetnu nekretninu osim 1. tužitelja. Nekretnine tužitelja da su odijeljene od drugih nekretnina, omeđene suhozidom više od 100 godina sigurno, da su lugari prije bili stroži, ali njih nitko nije dirao jer su znali i vidjeli da je njihova zemlja i da je obrađuju. Poznato mu je da je 2. tužitelj stekao nekretninu nasljeđivanjem, da ima brata i dvije sestre koje ne polažu prava na predmetnu nekretninu.

15. Iz iskaza svjedoka Tonke Merćep, koja je susjed predmetnih nekretnina već 60 godina, proizlazi da su predmetne nekretnine oduvijek koristili prednici tužitelja, a sada oni. Prije su sadili pšenicu, ječam, imali su voćke višnje, a sada je narasla šuma, ali nije neuredno područje ni zaraslo, sve se raspoznaje, njiva i dolac. Zemlje tužitelja su omeđene zidićem tako da se zna kome koji dio pripada, a okolo zemlje s vanjske strane nekretnina je omeđena suhozidom koji je oduvijek tu, još prije 60 godina. Poznato mu je da je Nediljko Merćep darovao predmetnu nekretninu svome sinu Juri. Nije mu poznato da bi ih itko ometao u posjedovanju predmetne nekretnine, a nije mu poznato ni zemljišno knjižno stanje nekretnine. Nije nikada vidio da bi lugari ili slično dolazili nešto im govoriti za predmetnu nekretninu. Konačno da su prednici tužitelja nekretnine stjecali nasljeđivanjem, a da ostala braća i sestre tužitelja kao i prednika nisu nikada polagali prava na predmetne nekretnine.

16. Iz iskaza svjedoka Anđelke Merćep, koja je tetka 2. tužitelja, poznato joj je da su predmetne nekretnine oduvijek bile njihove, tu je radila, obrađivala i dolazila, kako ona tako i prednici. Na mjestu nekretnina se nalazi suhozid preko 100 godina, prije su se tu obrađivale razne kulture (žito...), a sada je na zemlji korov i suhozid. Nije joj poznato da bi nekretnine netko svojatao niti ih ometao u posjedovanju. To je oduvijek bilo njihovo i nije čula da bi bilo od Hrvatskih šuma ili nečije drugo. 2. tužitelju da je nekretninu ostavio njegov otac, ona da tu nema ništa niti je išta tražila, sve je poklonila svojim. 1. tužitelj da je nekretninu stekao darovanjem od svog oca.

17. Iz iskaza svjedoka Nevena Merćepa proizlazi kako je njegova parcela susjedna sa istočne strane predmetne nekretnine. Predmetne nekretnina da je oduvijek u posjedu prednika tužitelja, prije se tu sijala pšenica, a predmetni suhozid da je tu otkada zna za sebe, napravili su ga preci tužitelja. Nije mu poznato da bi spadalo pod šumsko područje, a zna da su tužitelji obrađivali zemlju unazad 60 godina, a od 1975. nadalje se ne obrađuje. Nije vidio nekog drugog da je koristi, oduvijek je njihova. Nije poznato da su ostale voćke na zemlji i da se ubiru plodovi, jedino ako je ostao koji panj. Prije da su tu prolazili lugari, ali nitko tužiteljima nije branio koristiti se nekretninom, a ne bi ni radili suhozid da je tko branio.

18. Iz iskaza svjedoka Nediljka Merćepa, pok. Marijana, koji ima susjednu nekretninu predmetnoj sa sjeverne strane, poznato mu je da predmetnu nekretninu oduvijek koriste prednici tužitelja, a sada tužitelj. Prije su sijali pšenicu i ječam, s unutarnje strane višnje i trešnje. To je bilo unazad 30 godina. Suhozid da je napravio netko od tužiteljevih prednika. Lugar da bi došao i otišao nikada nije ometao posjed.

19. Nakon obavljenog uviđaja na licu mjesta, sudski vještak za geodeziju Mile Čatipović je u svom nalazu iznio mišljenje kako predmetna nekretnina (tijelo A-B-C-D-E-F-G-H-I-J-K-L-M-A) u naravi predstavlja pašnjak-kamenjar sa niskim raslinjem, nekoliko stabala bora te nekoliko stabala voćke, a isti je jasno omeđen sa svih strana suhozidom te je pokazana linija razgraničenja unutar posjeda između tužitelja. Geodetskom izmjerom utvrdio je da ukupni posjed ima površinu od 4455 m² koji se nalazi na dijelu kat. čest. zem. 8355/5 u k.o. Katuni, a kako se isti dijeli na dva dijela odnosno na dva tužitelja, slijedi da zapadni dio posjeda, označen kao tijelo 1 (slovima A-B-I-J-K-L-M-A) ima površinu od 2228 m², a nalazi se na dijelu kat. čest. zem. 8355/5 u k.o. Katuni te predstavlja posjed tužitelja Marijana Merćepa, a istočni dio posjeda, označen kao tijelo 2 (slovima B-C-D-E-F-G-H-I-B) ima površinu od 2227 m², a nalazi

se na dijelu kat. čest. zem. 8355/5 u k.o. Katuni te predstavlja posjed tužitelja Jure Merčepa.

20. Nakon ocjene svakog dokaza zasebno i u njihovoj ukupnosti te na temelju rezultata cjelokupno provedenog postupka, u skladu s člankom 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22.; dalje: ZPP) sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan.

21. Člankom 30. stavkom 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“, broj 91/96., 68/98., 137/99., 22/00., 73/00., 129/00., 114/01., 79/06., 141/06., 146/08., 38/09., 153/09., 143/12., 152/14. i 81/15.; dalje: ZV) propisano je da je pravo vlasništva stvarno pravo na određenoj stvari koje ovlašćuje svoga nositelja da s tom stvari i koristima od nje čini što ga je volja te da svakoga drugoga od toga isključi, ako to nije protivno tuđim pravima ni zakonskim ograničenjima.

22. Člankom 114. stavkom 1. ZV-a propisano je da se vlasništvo može steći na temelju pravnoga posla, odluke suda, odnosno druge nadležne vlasti, nasljeđivanjem i na temelju zakona, dok iz stavka 2. istog članka proizlazi da je na temelju stavka 1. tog članka stečeno pravo vlasništva kad su ispunjene sve pretpostavke određene zakonom.

23. Tužitelji su tijekom postupka isticali kako su on i njegovi prednici u posjedu predmetnih nekretnina od davnina, da ih nitko nikada nije smetao u posjedu istih niti im branio, dakle, da su vlasništvo iste stekli na temelju zakona, odnosno dosjelošću.

24. Člankom 159. stavkom 1. ZV-a propisano je da se dosjelošću stječe vlasništvo stvari samostalnim posjedom te stvari ako taj ima zakonom određenu kakvoću i neprekidno traje zakonom određeno vrijeme, a posjednik je sposoban da bude vlasnikom te stvari. Iz stavka 2. istog članka proizlazi da samostalni posjednik čiji je posjed nepokretne stvari zakonit, istinit i pošten, stječe je dosjelošću u vlasništvo protekom deset godina neprekidnoga samostalnog posjedovanja, dok iz stavka 3. istog članka proizlazi da samostalni posjednik pokretne stvari kojemu je posjed barem pošten stječe je dosjelošću u vlasništvo protekom deset godina, a takav posjednik nekretnine protekom dvadeset godina neprekidnoga samostalnog posjedovanja.

25. Člankom 160. stavkom 1. ZV-a propisano je da vrijeme potrebno za dosjelost počinje teći onoga dana kad je posjednik stupio u samostalni posjed stvari, a završava se istekom posljednjega dana vremena potrebnoga za dosjelost, dok iz stavka 2. istog članka proizlazi da se u vrijeme potrebno za dosjelost računava i vrijeme za koje su prednici sadašnjega posjednika neprekidno posjedovali stvar kao zakoniti, poštenu i istiniti samostalni posjednici, odnosno kao poštenu samostalni posjednici.

26. Dakle, da bi se utvrdilo je li tužitelj stekao pravo vlasništva predmetnih nekretnina dosjelošću, trebalo je najprije utvrditi jesu li tužitelj i njegovi prednici u samostalnom posjedu tih nekretnina, kakav je po kakvoći bio njihov posjed i koliko je dugo trajao.

27. Posjed je faktička vlast nad određenom stvari. Posjednik je osoba koja ima faktičnu vlast glede neke stvari, a samostalni posjednik je onaj koji tu stvar posjeduje kao da je njezin vlasnik tj. na takav način da ne priznaje ničiju višu posrednu vlast na stvari. Što se tiče kakvoće, za stjecanje prava vlasništva dosjelošću zahtijeva se zakonitost, istinitost i poštenje ili barem poštenje. Posjed je zakonit ako posjednik ima pravo na posjed tj. ako ima valjani pravni temelj toga posjedovanja. Posjed je istinit ako nije pribavljen silom, potajno, prijevarom ili zlouporabom povjerenja. Posjed je pošten ako posjednik koji ga je stekao nije znao niti je s obzirom na okolnosti imao dovoljno razloga posumnjati da mu ne pripada pravo na posjed, pri čemu je člankom 18. stavkom 5. ZV propisano da se poštenje posjeda pretpostavlja.

28. Zakon o vlasništvu i drugim stvarnom pravima kada predviđa dosjelost kao način stjecanja prava vlasništva, ovisno o kakvoći posjeda koju je posjednik određene stvari imao, razlikuje tzv. redovitu i izvanrednu dosjelost. Tzv. redovita dosjelost propisana je člankom 159. stavkom 2. ZV-a, dok je tzv. izvanredna dosjelost propisana člankom 159. stavkom 3. ZV-a. Razlika između redovne i izvanredne dosjelosti sastoji se u kakvoći posjeda koju je posjednik neke stvari imao, pa tako samostalni posjednik čiji je posjed nekretnine zakonit, istinit i pošten (dakle, kvalificirani) stječe je dosjelošću u vlasništvo protekom deset godina neprekidnog samostalnog posjedovanja (tzv. redovita dosjelost), dok samostalni posjednik nekretnine kojemu je posjed barem pošten stječe je dosjelošću u vlasništvo protekom dvadeset godina neprekidnoga samostalnog posjedovanja (tzv. izvanredna dosjelost), a ako je samostalni posjednik stvari u vlasništvu Republike Hrvatske, županija i jedinica lokalne i područne samouprave stječe je ako je samostalni posjed neprekidno trajao dvostruko vrijeme od onog iz stavka 2. i 3. ovog članka.

29. Iz ovog razlikovanja vidljivo je da se za redovitu dosjelost zahtijeva kvalificirani posjed (posjed koji je zakonit, istinit i pošten), a za izvanrednu samo da je pošten.

30. Nadalje, za navesti je kako je člankom 388. stavkom 2. ZV propisano da se stjecanje, promjena, pravni učinci i prestanak stvarnih prava do stupanja na snagu toga Zakona (dakle do 1. siječnja 1997.) prosuđuju prema pravilima koja su se primjenjivala u trenutku stjecanja, promjene i prestanka prava i njihovih pravnih učinaka.

31. U tom smislu, za navesti je kako je i odredbama Zakona o osnovnim vlasničkopravnim odnosima (objavljenim u "Službenom listu SFRJ" broj 6/80), koji je na snagu stupio 1. rujna 1980. i koji je bio na snazi do 31. prosinca 1996., a koji je preuzet Zakonom o preuzimanju Zakona o osnovnim vlasničkopravnim odnosima ("Narodne novine", broj 53/91) kao zakon Republike Hrvatske, bilo propisano stjecanje prava vlasništva dosjelošću. Tako je člankom 28. stavkom 2. Zakona o osnovnim vlasničkopravnim odnosima bilo propisano da savjesni i zakoniti posjednik nepokretne stvari, na kojoj drugi ima pravo vlasništva, stječe pravo vlasništva na tu stvar dosjelošću protekom deset godina, a stavkom 4. istog članka da savjesni posjednik nepokretne stvari, na kojoj drugi ima pravo vlasništva, stječe pravo vlasništva na tu stvar dosjelošću protekom 20 godina, ukoliko se radi o stvari u vlasništvu Republike Hrvatske, županija i jedinica lokalne i područne samouprave stječe je ako je samostalni posjed neprekidno trajao dvostruko vrijeme.

32. Nadalje, za navesti je da je prema pravnom shvaćanju Vrhovnog suda Republike Hrvatske zauzetom na sjednici Građanskog odjela koja je održana 14.

veljače 2019. prihvaćeno pravno shvaćanje prema kojem pretpostavke za stjecanje prava vlasništva dosjelošću (kvaliteta i trajanje posjeda, sposobnost posjednika biti vlasnikom stvari, te sposobnost stvari da bude u vlasništvu) moraju biti ispunjene u vrijeme podnošenja tužbe.

33. Prema tome, trebalo je utvrditi jesu li u trenutku podnošenja tužbe 6. srpnja 2018. bile ispunjene pretpostavke za stjecanje prava vlasništva tužitelja dosjelošću na utuženoj nekretnini.

34. Nakon provedenog postupka ovaj sud je utvrdio da je predmetna nekretnina upisana u zemljišnim knjigama kao suvlasništvo tuženika, da je predmetni dio utužene nekretnine u neprekidnom neometanom posjedu tužitelja i njihovih prednika dulje od 40 godina, da ih nitko nije ometao u posjedovanju kao i osporavali im pravo vlasništva.

35. Iz iskaza svih saslušanih svjedoka, a koje ovaj sud ocjenjuje kao vjerodostojne jer su neproturječni, životni, logični i skladu sa preostalim dokazima u spisu, a tuženici tijekom postupka nisu ničime osporio činjenice iznesene u tim iskazima, proizlazi da su prednici tužitelja kao i sami tužitelji, bili u neprekidnom, samostalnom i poštenom posjedu predmetnih nekretnina dulje od potrebnih 40 godina prije podnošenja tužbe, a koje vrijeme se sukladno članku 160. stavku 2. ZV uračunava tužitelju u vrijeme potrebno za dosjelost.

36. Pretpostavka savjesnosti posjeda radi stjecanja prava vlasništva dosjelošću ispunjena je ako posjednik kroz cijelo vrijeme dosjelosti smatra da je stvar koju posjeduje njegova odnosno ako ne zna ili ne može znati da nije njegova. Tužitelj je u postupku dokazao da nije imao razloga posumnjati da predmetne nekretnine nisu njegove, osim toga poštenje se predmnjeva a na tuženiku je teret dokaza da tužitelj nije bio pošten posjednik.

37. Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci poslovni broj Rev 494/2021 od 11. svibnja 2021. zauzeo je pravno shvaćanje da kod stjecanja prava vlasništva dosjelošću na stvarima koje su prije 8. listopada 1991. bile u društvenom vlasništvu treba u vrijeme dosjelosti računati i vrijeme prije 8. listopada 1991. ako se time ne vrijeđaju vlasnička prava osoba koja ta prava nisu stekla na temelju odredbe čl. 388. st. 4. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, nego na temelju drugih odredaba tog Zakona. Rizik bilo kakve greške koju su počinila državna tijela, mora snositi država i ne smiju se ispravljati na teret pojedinca koji je stekao pravo vlasništva dosjelošću na temelju zakonske odredbe koju je Ustavni sud RH naknadno ukinuo, posebice u onom slučaju kada ne postoji drugi suprotstavljeni privatni interes trećih osoba.

38. Nadalje je za istaknuti kako se, sukladno pravnom shvaćanju Vrhovnog suda Republike Hrvatske izraženom u ranije navedenoj odluci poslovni broj Rev 494/2021 od 11. svibnja 2021., u konkretnom slučaju, u vrijeme posjedovanja potrebno za stjecanje prava vlasništva dosjelošću računa i vrijeme posjedovanja nekretnina prije 8. listopada 1991.

39. U postupku je nedvojbeno utvrđeno da predmetna nekretnina nije imala obilježja šume, nije obrasla šumskim drvećem, predmetna nekretnina je i u zemljišnoj knjizi označena kao pašnjak, ona ni u naravi ne predstavlja šumu nego se radi o jasno omeđenom dijelu, iz nalaza vještaka i saslušanih svjedoka proizlazi da se na nekretnini

nalaze stabla voćaka, koje po definiciji nisu šumsko drveće već kultivirana, hortikulturna vrsta. Konačno je i postojanje suhozida, materijalni dokaz posjeda i namjene, suhozid je trag intenzivnog ljudskog djelovanja, gradnja suhozida pretpostavlja višegeneracijski trud, odvajanje kamena, oblikovanje međe. U priobalnoj i krškoj tradiciji suhozid se gradi upravo da bi se omeđilo pašnjačko ili obrađivano zemljište, a ne šumu. Sudska praksa sustavno prepoznaje suhozid kao materijalni dokaz dugotrajnog posjeda (Županijski sud u Zagrebu poslovni broj: GŽ-2257/2022-3).

40. Prednje navedeno potvrđuju iskazi svih saslušanih svjedoka kojima je sud poklonio vjeru kao vjerodostojnima, jer su gotovo identično iskazivali o dugogodišnjem posjedovanju utužene nekretnine prvo od strane prednika tužitelja, a potom tužitelja, te o načinu korištenja predmetne nekretnine (za sadnju i ispašu) te da je oduvijek bio pašnjak ograđen suhozidom, što je i utvrđeno na terenu.

41. Prema tome, kako su prednici tužitelj i tužitelj predmetni dio utužene nekretnine posjedovali neprekidno kao samostalni i poštteni posjednik više od 40 godina, po ocjeni ovog suda, ispunjene su pretpostavke za stjecanje prava vlasništva dosjelošću na istima budući se nedvojbeno radi o zakonitom, istinitom i poštenom posjedu tužitelja i njegovih prednika od davnina, tijekom kojeg vremenskog razdoblja ni tužiteljima niti njihovim prednicima nikada nitko nije osporavao pravo na posjed predmetne nekretnine.

42. Člankom 130. stavkom 1. ZV-a propisano je da tko stekne pravo vlasništva nekretnine na temelju zakona, ovlašten je ishoditi upis stečenoga prava vlasništva u zemljišnoj knjizi. S obzirom na to da je tužitelj u postupku dokazao da je stekao pravo vlasništva na predmetnim nekretninama na temelju zakona (dosjelošću), to je na temelju članka 130. stavka 1. ZV-a trebalo odrediti da je ovlašten ishoditi i upis toga prava u zemljišnim knjigama.

43. Slijedom navedenog, odlučeno je kao pod točkama I. i II. izreke ove presude.

44. Odluka o troškovima postupka je izostala budući stranke nisu popisale parnični trošak.

U Splitu 29. svibnja 2026.

Sutkinja
Antonia Škaričić Majić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje (za stranku koja je bila uredno obaviještena o tom ročištu) odnosno od dana dostave prijepisa presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o tom ročištu). Žalba se podnosi ovom sudu, a o žalbi odlučuje nadležni Županijski sud Republike Hrvatske.

DNA:

- tužiteljima po punomoćniku,
- 1. tuženiku,
- 2. tuženiku po zastupniku po zakonu,
- u spis.

Broj zapisa: **9-30888-c2dc3**

Kontrolni broj: **0ee4a-e0211-6a38f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.